

501

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 sierpnia 1939 r.

o warunkach zwalniania od należności celnych połowów morskich i przetworów z tych połowów.

Na podstawie art. 133 i 135 prawa celnego (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 84, poz. 610) oraz w związku z § 15 lit. h) przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 90, poz. 820) zarządzam co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Gdzie w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o rybakach, załogach, spisie statków rybackich, banderze, kartach rybackich i morskich, władzach rybackich, należy odpowiednio rozumieć rybaków polskich i gdańskich, załogi polskich i gdańskich statków rybackich, statki polskie i gdańskie, spisy statków polskich i gdańskich, banderę polską i gdańską, karty rybackie polskie i gdańskie, Morski Urząd Rybacki w Gdyni i Urząd Rybacki w W. M. Gdańsku (Oberfischmeisteramt der Freien Stadt Danzig).

2. Gdzie w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o połowach, należy rozumieć zarówno same połowy, jak i przetwory z tych połowów dokonane na morzu na polskich i gdańskich statkach rybackich.

§ 2. 1. Za rybaków w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się obywateli polskich lub gdańskich, posiadających karty rybackie.

2. Na dowód, iż statek jest statkiem rybackim, służy zaświadczenie władz rybackich, stwierdzające, iż statek jest przystosowany do wykonywania połowów na morzu.

3. Za dowód stwierdzający, iż statek jest statkiem polskim lub gdańskim uważa się certyfikat okrętowy albo uwierzytelniony odpis tego dokumentu. Dla statków nie podlegających obowiązkowi zapisu do rejestru okrętowego, dowodem przynależności statku jest zaświadczenie władzy rybackiej o wciągnięciu statku do spisu statków rybackich.

4. Przynależność do załogi statku rybackiego stwierdza się na podstawie listy załogi, a jeżeli statek nie prowadzi takiej listy — na podstawie zaświadczenia pisemnego kapitana lub właściciela statku, legitymującego się kartą rybacką.

5. Dowody wymienione w ust. 1—4 powinny być okazywane na każde żądanie władz i organów celnych.

§ 3. Dla udowodnienia, że warunki ustalone dla zwolnienia od należności celnych zgodnie z art. 22 ust. I pkt 10 prawa celnego istotnie zachodzą, powinien być zachowany tryb postępowania przewidziany w niniejszym rozporządzeniu.

Urząd Celny Kontrolny.

§ 4. Do przeprowadzania kontroli nad połowaniami zwalnianymi od należności celnych, dokonanych przez przedsiębiorstwa połowów dalekomorskich, jest powołany urząd celny mający siedzibę w tym porcie polskiego obszaru celnego, który jest portem macierzystym dla większości statków użytkowanych przez dane przedsiębiorstwo. Jeżeli w porcie macierzystym znajduje się kilka urzędów celnych, urzędem kontrolnym jest jeden z urzędów celnych, wybrany przez przedsiębiorstwo.

Odplynięcie statków na połowy.

§ 5. 1. Statki udające się na połowy powinny odpływać z tego portu, w którym znajduje się urząd celny kontrolny. Urząd ten może zezwolić na odejście statku z innego portu na polskim obszarze celnym.

2. Ministerstwo Skarbu może w wyjątkowych przypadkach zezwalać na odejście statku rybackiego na połowy również z portów obcych.

§ 6. 1. Przed wyruszeniem statku na połów należy przedstawić urzędowi celnemu kontrolnemu, niezależnie od innych dokumentów wymaganych przy odprawie celnej statków, również deklarację według załączonego wzoru Nr 1 w 2 egzemplarzach dla każdego statku — jeżeli odprawa wyjściowa odbywa się w urzędzie celnym kontrolnym, a w 3 egzemplarzach — jeżeli odprawa celna odbywa się w urzędzie celnym nie będącym urzędem kontrolnym.

2. Deklarację podpisuje armator lub jego pełnomocnik oraz kapitan statku. Za rzetelność deklaracji odpowiada wobec władz celnych armator. Do każdego egzemplarza deklaracji powinny być dołączone wzory podpisów: kapitana statku oraz członka załogi, wyznaczonego przez armatora do podpisywania łącznie z kapitanem statku zapisów w dzienniku okrętowym, deklaracji itp.

3. O każdej zmianie danych, wymienionych w deklaracji, armator jest obowiązany zawiadomiać niezwłocznie urząd celny kontrolny.

§ 7. 1. Po zgłoszeniu do odprawy celnej, urząd celny przeprowadza rewizję celną statków na ogólnych zasadach i wynik jej potwierdza na przedstawionych dokumentach w myśl obowiązujących przepisów.

2. Po dokonanej odprawie celnej, jeden egzemplarz deklaracji urząd celny wręcza armatorowi, drugi egzemplarz pozostawia u siebie. W przypadku, gdy odprawy dokonał urząd celny, nie będący urzędem kontrolnym, wówczas 3 egzemplarz deklaracji urząd ten prześle urzędowi kontrolnemu.

Materiały do przyprawiania, przerobu i opakowania połowów.

§ 8. 1. Do przyprawiania, przerobu i opakowania połowów mają być używane materia-

ły, pochodzące z wolnego obrotu na polskim obszarze celnym, z wyjątkiem soli.

2. Materiały te mogą być bądź zabierane przez statki udające się na połowy, bądź też dostarczane dowolnymi środkami przewoźnymi.

3. Materiały, o których mowa w ust. 1, są wolne przy wywozie za granicę celną od ceł wywozowych.

4. Materiały wymienione w ust. 1 podlegają zgłoszeniu na piśmie na zasadach ustalonych dla odprawy ostatecznej; w zgłoszeniu armator powinien umieścić oświadczenie o przeznaczeniu materiałów do wyżej wymienionego celu oraz podać dokąd materiały te są wysyłane.

5. Jeżeli odprawa celna wywozowa materiałów wymienionych w ust. 1 była dokonana w urzędzie celnym nie będącym urzędem kontrolnym — urząd odprawiający powinien o tym zawiadomić urząd kontrolny, podając: nazwisko armatora, numer zgłoszenia wywozowego, datę odprawy celnej, rodzaj i ilość odprawionych towarów oraz dokąd towary te zostały wysłane.

6. Materiały wymienione w ust. 1, użyte do przyprawiania, przerobu lub opakowania połowów, są wolne od należności celnych przy powrotnym przywozie; materiały nie zużyte, zwracane z zagranicy do kraju, mogą być przez urząd celny kontrolny zwolnione od należności celnych, jeżeli są przywożone przed upływem 2 lat, licząc od daty wywozu.

§ 9. 1. Materiały zagraniczne nie oclone, użyte do przyprawiania lub przerobu połowów — z wyjątkiem soli — podlegają ocłenieniu i odprawie celnej na ogólnych zasadach.

2. Sól tak krajowego jak i zagranicznego pochodzenia, nie zużyta do przyprawiania lub przerobu połowów, a sprowadzana do polskiego obszaru celnego, nie może być wydana do wolnego obrotu; to samo dotyczy innych towarów wysłanych z kraju pod węzłem podatku.

Dziennik okrętowy.

§ 10. 1. Kapitan statku rybackiego, na którym, w myśl obowiązujących przepisów, ma być prowadzony dziennik okrętowy, obowiązany jest wpisywać do tego dziennika:

1) ilość połowów dokonaną w danym dniu;

2) w jakiej ilości i w jaki sposób połów został przyrządzony lub przerobiony na statku;

3) gdzie, kiedy i w jakiej ilości połowy zostały przeładowane na inny statek (i na jaki) lub wylądowane na ląd w obcym porcie; w tym ostatnim przypadku należy podać w dzienniku również nazwę portu oraz nazwisko osoby lub firmy, której połowy te zostały oddane;

4) materiały do przyprawiania, przerobu i opakowania połowów zabrane ze sobą przy wyjściu statku na połowy, jak też dodatkowo otrzymane podczas połowów; w ostatnim przypadku należy również wskazać: kiedy, od kogo i w jakiej ilości zapasy otrzymano;

5) przed ukończeniem każdej podróży (rejsu) — ilość materiałów zużytych do przygotowania lub przerobu połowów.

2. Każdy zapis do dziennika okrętowego powinien być stwierdzony własnoręcznymi podpisami kapitana statku i członka załogi wyznaczonego przez armatora.

Przesyłanie połowów do polskiego obszaru celnego.

§ 11. 1. Połowy mogą być przywożone do polskiego obszaru celnego:

- 1) na statkach, które dokonały połowów,
- 2) na innych statkach rybackich lub statkach transportowych, na które zostały przeładowane bezpośrednio ze statku rybackiego na morzu lub w porcie obcym.

2. Połowy przesyłane do polskiego obszaru celnego na innych statkach rybackich lub statkach transportowych (ust. 1 pkt 2) powinny być zaopatrzone w plombę statku; beczki i skrzynie z rybami świeżymi lub solonymi są wolne od plombowania.

3. Na każdą wyładowaną przez statek rybacki partię własnych połowów kapitan statku jest obowiązany wystawić zaświadczenie według załączonego wzoru Nr 2. Książka z zaświadczeniami powinna być ponumerowana, przesnurowana i zaopatrzona w pieczęć urzędu celnego kontrolnego oraz podpis naczelnika tego urzędu.

4. Przy przewozie małży i skorupiaków lub przetworów z nich powinno być niezależnie od deklaracji kapitana statku (ust. 3) — przedstawione również zaświadczenie stwierdzające, iż małże i skorupiaci nie zostały złowione na obcych wodach przybrzeżnych; zaświadczenie takie wystawia kapitan statku i podpisuje wspólnie z nim wyznaczony przez armatora członek załogi.

Przechowywanie połowów w portach obcych.

§ 12. Za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu połowy mogą być przed przywozem do polskiego obszaru celnego przejściowo przechowywane w portach obcych; w tych przypadkach zwolnienie od należności celnych stosuje się tylko wówczas, gdy zostały dotrzymane warunki kontroli, ustalone w udzielonym przez Ministerstwo Skarbu zezwoleniu. Ministerstwo Skarbu może, jako jeden z warunków ustalić, iż przechowywanie połowów w obcym porcie ma odbywać się pod dozorem osoby specjalnie w tym celu delegowanej. Koszty takiej delegacji ponosi przedsiębiorstwo rybackie; przy czym nie mogą one przekraczać w okresie rocznym dla każdego przedsiębiorstwa kwoty rocznego wynagrodzenia urzędnika konsularnego X grupy uposażenia w służbie zagranicznej. Ministerstwo Skarbu może również zarządzić zamiast kontroli stałej, kontrolę dorywczą przez osoby delegowane, przy czym koszty podróży i delegacji ponosi przedsiębiorstwo rybackie.

Odprawa celna połowów.

§ 13. 1. Odprawa celna przywózowa połowów, podlegających zwolnieniu od należności celnych, powinna być dokonana w urzędzie celnym kontrolnym. Na wyjątki od tej zasady może zezwalać Ministerstwo Skarbu.

2. Zgłoszenie do odprawy celnej odbywa się na ogólnych zasadach, ustalonych dla odprawy ostatecznej. Do zgłoszenia powinna być dołączona deklaracja kapitana statku (§ 11) i ewentualnie inne dokumenty wymagane warunkami ustalonymi przez Ministerstwo Skarbu w myśl § 12.

3. Jeżeli do przygotowania lub przerobu zostały użyte materiały pochodzenia zagranicznego — z wyjątkiem soli — armator powinien wskazać ilość i jakość tych materiałów celem dokonania ich oceny na ogólnych zasadach.

4. Urząd celny na podstawie przedstawionych dowodów i po stwierdzeniu, iż przepisy niniejszego rozporządzenia były zachowane, odprawia przywiezione połowy ze zwolnieniem od należności celnych, przy czym zwolnienie to jest warunkowe do czasu przeprowadzenia kontroli ostatecznej połowów.

Księga kontroli połowów.

§ 14. Dla przeprowadzenia należytej kontroli połowów zwalnianych od należności celnych, urząd celny kontrolny prowadzi księgę kontroli połowów, oddzielnie dla każdego armatora.

W księdze tej zapisuje się:

- 1) nazwy statków biorących udział w połowach, ze wskazaniem dat wyjścia i przyścia statków;
- 2) rodzaj i ilość materiałów pochodzących z wolnego obrotu na polskim obszarze celnym wywiezionych za granicę (w tym również wywiezionych pod węzeł podatku) z przeznaczeniem do przygotowania i przerobu połowów z podaniem dat odprawy celnej;
- 3) ilość wydanych książek z zaświadczeniami (§ 11 ust. 3);
- 4) rodzaj i ilość połowów nadeszłych do polskiego obszaru celnego i zwolnionych od należności celnych, z podaniem dat odprawy celnej, oraz czy i jakiego rodzaju materiały zagraniczne użyte do przygotowania i przerobu połowów zostały oczone;
- 5) czy przedsiębiorstwo rybackie uzyskało zezwolenie Ministerstwa Skarbu na przechowywanie połowów w portach obcych (§ 12);
- 6) datę przeprowadzenia kontroli ostatecznej i jej wynik.

Kontrola ostateczna połowów.

§ 15. 1. Urząd celny kontrolny przeprowadza kontrolę ostateczną wyników połowów poszczególnego przedsiębiorstwa rybackiego, które brało udział w połowach w danym roku kalendarzowym. Termin tej kontroli ustala urząd

celny w porozumieniu z przedsiębiorstwem rybackim, przy czym kontrola ta powinna być przeprowadzona w II kwartale roku następnego za rok ubiegły.

2. Do kontroli tej armator jest obowiązany przedstawić następujące dowody a mianowicie:

1) dzienniki okrętowe wszystkich statków rybackich, biorących udział w połowach w danym roku;

2) zestawienie wyniku połowów poszczególnych statków rybackich oraz ogólną ilość połowów dokonanych w danym okresie;

3) zestawienie rodzajów i ilości połowów: sprzedanych za granicą, przywiezionych do polskiego obszaru celnego oraz pozostawionych w portach zagranicznych;

4) zestawienie rodzajów i ilości materiałów pochodzących z wolnego obrotu w kraju (w tym i materiałów wysłanych pod wężłem podatku), wywiezionych za granicę z przeznaczeniem do przyprawiania i przerobu połowów, oraz zestawienie rodzajów i ilości tych materiałów użytych do tegoż celu;

5) dokumenty celne oraz inne dowody wymagane warunkami ustalonymi przez Ministerstwo Skarbu na podstawie § 12.

3. Urząd celny sprawdza przedstawione dowody z dokumentami odprawy celnej oraz z zapisami w księdze kontroli połowów. W razie ujawnienia przy ostatecznej kontroli, iż połowy odprawione ze zwolnieniem od należności celnych z tego zwolnienia korzystać nie powinny lub iż do przyprawiania lub przerobu połowów użyto materiałów zagranicznego pochodzenia, od których należności celne nie zostały uiszczone, armator jest obowiązany uiścić przypadające należności celne, niezależnie od ewentualnego wdrożenia postępowania karnego skarbowego.

4. Normy obliczania ilości połowów oraz normy zużycia przypraw przy wszelkiego rodzaju przetworach ustala w razie potrzeby Ministerstwo Skarbu.

5. Z przeprowadzonej kontroli ostatecznej sporządza się protokół w 2 egzemplarzach, w którym ustala się wynik kontroli. Protokół podpisują urzędnik przeprowadzający kontrolę oraz armator. Jeden egzemplarz jest przeznac-

zony dla urzędu celnego i powinien być dołączony do księgi kontroli połowów, drugi zaś otrzymuje armator.

Ułatwienia dla rybołówstwa drobnego.

§ 16. 1. Za rybaków uprawiających rybołówstwo drobne uważa się w rozumieniu przepisów niniejszego paragrafu tych rybaków, którzy zawód swój nawet przy połowach dalekomorskich wykonywają na statkach o pojemności nie większej niż 75 ton rejestrowych brutto.

2. Do rybaków, o których jest mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów §§ 4 — 7 oraz 11 — 15. Jeżeli rybak nie zabiera ze sobą oprócz soli innych materiałów do przyprawiania i przerobu połowów, to nie stosuje się również przepisów § 8 ust. 4 i 5.

3. Połowy złowione przez rybaków wymienionych w ust. 1 mogą być przywożone do polskiego obszaru celnego:

- 1) na statkach własnych,
- 2) na statkach rybackich należących do innych rybaków polskich lub gdańskich,
- 3) na statkach transportowych.

4. Połowy przywiezione przez rybaka na własnym statku (ust. 3 pkt 1) zwalnia się od należności celnych na podstawie oświadczenia rybaka, iż połowy zostały złowione przez jego załogę.

5. Połowy przesyłane do polskiego obszaru celnego na innych statkach (ust. 3 pkt 2) i 3)) zwalnia się od należności celnych na podstawie zaświadczenia, według załączonego wzoru Nr 3 wystawionego przez kapitana statku, który przywiózł połowy.

6. Na kutrach rybackich, powracających z połowów, a korzystających z ułatwień przewidzianych w niniejszym paragrafie, nie wolno przewozić towarów zagranicznych nieoclonionych, z wyjątkiem towarów pochodzących z krajowych składów tranzytowych oraz przedmiotów osobistego użytku rybaków w granicach ustalonych przepisami celnymi dla podróży.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1939 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Załączniki do rozp. Min. Skarbu z dnia 1 sierpnia 1939 r. (poz. 501).

Wzór Nr 1
do § 6 ust. 1.

(Str. 1).

DEKLARACJA ARMATORA STATKU (ów) RYBOŁÓWCZEGO (ych).

- a) Nazwa przedsiębiorstwa rybołówczego
- b) Nazwisko i miejsce zamieszkania armatora
- c) Nazwisko, przynależność państwowa i miejsce zamieszkania pełnomocnika armatora w bazie zagranicznej (zarządcy bazy)
- d) Okres sezonu rybołówczego

Niżej podpisany armator przedsiębiorstwa rybołówczego oświadcza niniejszym, że w wymienionym sezonie połowów wezmą udział poniżej wyszczególnione statki i załogi:

(Str. 2).

(Str. 3).

Nr kol. statku	Rodzaj i nazwa statku	Port macierzysty	Port wyjścia statku na połów przy rozpoczęciu sezonu	Rodzaj zamierzonego rybołówstwa oraz sposób prze-robu połowów	Miejsce zamierzonego przechowywania połowów
1	2	3	4	5	6

Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania		Ilość pozostałych członków załogi	Adnotacje urzędu celnego
Kapitana	Członka załogi uprawnionego w zastępstwie kapitana do pod-brawania zas-łazęń oraz do stwierdzenia współ-nie z kapita-nem zapisów w dzienniku okrętowym		
7	8	9	10

Wzór Nr 2
§ 11 ust. 3.

Nr bieżący

ZASWIADCZENIE KAPITANA STATKU RYBOŁÓWCZEGO

- 1) Rodzaj, nazwa i port macierzysty statku rybołówczego
- 2) Nazwisko i miejsce zamieszkania armatora
- 3) Nazwisko i miejsce zamieszkania kapitana statku

Wyszczególnienie przywożonego połowu

Rodzaj opakowania	Znaki i numery opakowań	Rodzaj złowionych ryb lub rodzaj przetworu	Ilość sztuk lub waga	Ilość plomb i znaki na nich	Uwagi
1	2	3	4	5	6

Niniejszym oświadczam, że: a) wyszczególniony powyżej ładunek pochodzi z własnego połowu, dokonanego przez statek rybołówczy, wymieniony w pkt 1, którego jestem kapitanem, b) każde opakowanie zaopatrzone jest w plomb statku, razem plomb, oznaczonych Nr, c) wyszczególnione połowy zostały wyładowane w porcie*)
 przeladowane na morzu na statek*)
 „ w porcie (nazwa)
 port macierzysty w celu przewiezienia
 do

podpis kapitana statku

. dnia 19 r.

*) Niepotrzebne skreślić.

Z A Ś W I A D C Z E N I E

Rodzaj, nazwa i port macierzysty statku
 Nazwisko i miejsce zamieszkania armatora
 Nazwisko i miejsce zamieszkania kapitana statku

Wzór Nr 3
 do § 16 ust. 5.

Wyszczególnienie polowu

Rodzaj złowionych ryb	Rodzaj opakowania	Ilość sztuk lub waga	Dane dotyczące rybaka przesyłającego połowy			
			Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Nr i miejsce wydania karty rybackiej	Własnoręczny podpis

Niniejszym oświadczam, że wymieniony transport ryb pochodzi z połowów, dokonanych przez wyszczególnionych wyżej rybaków polskich (gdańskich), został przeladowany na kierowany przeze mnie statek bezpośrednio z kutrów rybackich na morzu^{*)}, w porcie^{*)}.
 i nie znajdował się w wolnym obrocie na obcym obszarze celnym. (nazwa portu)

..... dnia
 (miejscowość)
 Podpis kapitana statku

*) Niepotrzebne skreślić.